

دستگاهی است که از تنفس بیمار پشتیبانی می کند. با دستگاه تنفس مکانیکی یک راه حمایت تنفسی برای زنده نگه داشتن بیماران است، وقتی بیمار قادر به تنفس موثر می باشد به او کمک می کند تا بتواند احتیاجات بدن که شامل جذب اکسیژن و دفع دی اکسید کربن است را برطرف کند.

مزایای استفاده از ونتیلاتور عبارتند از:

- بیمار مجبور نیست به سختی نفس بکشد
- روند تنفس بیمار فرصت پیدا می کند تا دوباره به حالت عادی برگردد.
- به بیمار کمک می کند تا اکسیژن را به همان اندازه که نیاز دارد دریافت کند.
- راه هوایی را پایدار نگه می دارد و به داروها اجازه می دهد تا عمل کند و بدن را درمان کند.

نحوه کار کردن ونتیلاتور:

ابتدا یک لوله از طریق دهان یا بینی در نای بیمار گذاشته می شود (در مواردی که استفاده از ونتیلاتور طولانی شود یک سوراخ در ناحیه ی جلو گردن روی نای ایجاد می شود و یک لوله درون نای گذاشته می شود و دستگاه به آن وصل می شود) و بیمار از طریق یک لوله خرطومی به دستگاه وصل می شود. دستگاه ونتیلاتور با فشار مثبت هوا و اکسیژن را به ریه می فرستد و از همان طریق بازدم هوا از ریه خارج می شود.

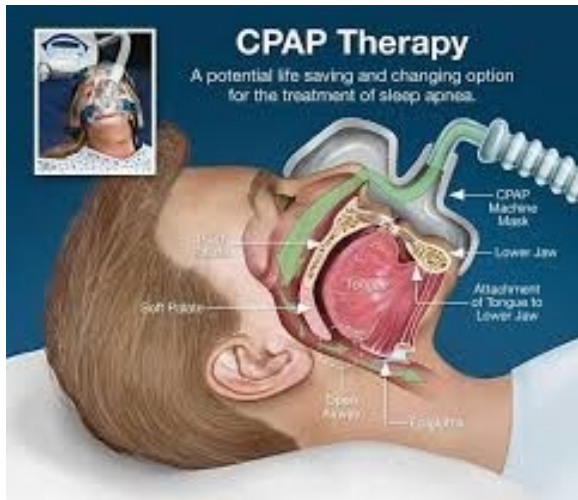
مدت استفاده از ونتیلاتور:

ونتیلاتور باعث نجات بیمار می شود اگرچه خطراتی نیز دارد. ونتیلاتور باعث درمان بیماری نمی شود فقط می توان بیمار را زنده نگه دارد تا بیماری زمینه ای درمان شود. گروه پزشکی همیشه در تلاش است که هرچه زودتر بیمار را از دستگاه جدا نمایند.

بعضی بیماران چند روز و گروهی مدت طولانی تر نیاز به ونتیلاتور دارند و گاهی بیماران برای تمام عمر نیاز به دستگاه دارند.

بیمار زیر دستگاه چه احساسی دارد؟

ونتیلاتور برای بیمار درد ندارد ولی گذاشتن لوله در نای باعث ناراحتی بیمار می شود و احساس بدی دارد. ضمناً نمی تواند صحبت کند یا غذا بخورد. گاهی اوقات بیماران از اینکه دستگاه هوا را با فشار به داخل ریه می فرستد ناراحت هستند و در این موارد برای آرام کردن پزشک از داروهای آرام کننده استفاده می کند.

مرکز آموزشی درمانی قلب شهید دکتر حرمان

دستگاه تنفس مصنوعی

(ونتیلاتور چیست؟)

تهیه کننده :

بی نظیر یعقوبی

کارشناس ارشد پرستاری ویژه نوزادان

واحد آموزشی سلامت

کد پمفلت : B/۲۷/۰۰

منابع:

۱-TEXTBOOK OF CARDIOLOGY
BRAUNWALD ۲۰۱۸

۲-(مراقبت پرستاری ویژه در بخش CCU و ICU
و دیالی، دکتر محمدرضا عسگری ، ۱۳۹۲)

شماره تماس در صورت داشتن هرگونه سؤال :
(۰۳۱۱) ۲۶۰۰۹۶۱۴ - (۲۹۵)

www.chamran.mui.ac.ir

جداسازی از ونتیلاتور :

در بیمارانی که به مدت طولانی تحت درمان با ونتیلاتور بوده اند ممکن است به علت عوارضی مثل عفونت، عدم ثبات وضعیت همودینامیک، وجود اختلال در خواب و استراحت و وابستگی روانی، جداسازی مشکل باشد. باید تدریجا به سمت قطع وابستگی اقدام نمود. نیاز به جداسازی تدریجی بدان جهت است که عضلات تنفسی قبل از اینکه قادر به تحمل تنفس ارادی شوند، قوی گردند.

مراقبت بعد از جداسازی از بیماران:

اکثر بیماران بعد از خارج کردن لوله نای از دهان یا بینی، گلو درد را تجربه می کنند، این احساس ممکن است تا چندین روز با بیمار همراه باشد. در صورت عدم ممنوعیت، با مصرف مایعات گرم و در گذر زمان این مشکل برطرف می شود.